

Die Grimm Broers

Die Padda Prins

Lank, Lank Gelede

In die ou dae, toe om te wens nog gehelp het, het daar 'n koning gewoon wie se dogters almal pragtig was ...

... maar die jongste was so mooi dat selfs die son, wat so baie gesien het, verbaas was toe hy op haar gesig skyn.

Nie ver van die paleis af was daar 'n groot, donker woud en onder 'n ou lemmetjie boom in die woud was daar 'n fontein. Op warm dae het die jongste prinses die bos in gegaan en langs die koel water gesit, en as sy verveeld was, het sy 'n goue bal geneem en dit in die lug gegooi en dit gevang. Dit was haar mees geliefde speelding.

Nou eendag het dit so gebeur dat die prinses die bal misgevang het, en dit het in die fontein in gerol. Al wat die prinses kon doen, was om te kyk hoe dit onder die water sink en verdwyn, want die fontein was diep, so diep dat jy nie die bodem kon sien nie.

Die prinses het begin huil. Haar snikke het al hoe harder geword; sy was in so 'n nood. Soos sy huil, het sy 'n stem gehoor wat sê: “Wat makeer, koning se dogter? Jy huil so hard, selfs 'n klip jou jammer sal kry.”

Sy kyk waar die stem vandaan kom, en sien hoe 'n padda sy groot lelike kop uit die water steek.

“O! is dit jy padda?” het sy gevra. “Ek huil omdat my goue bal in die fontein geval het.”

“Bedaar, moenie huil nie,” het die padda gesê. “Ek kan jou help. Maar wat sal jy vir my gee as ek jou speelding vir jou terug bring?”

“Enigiets waarvan jy hou, liewe padda,” het sy geantwoord.
“My klere, my pêrels, my juwele, selfs my goue kroon”

“Wat gee ek om vir jou klere, jou pêrels, jou juwele of jou goue kroon?” het die padda gevra. “Maar as jy my toelaat om jou vriend wees en saam met jou aan tafel sit en uit jou goue bord te eet en uit jou goue beker drink en in jou bed slaap, dan sal ek afduik en jou goue bal gaan haal.”

“O ja,” het sy gesê. "Ek belowe!" Maar in die stilligheid het sy gedink: Watter snert praat hierdie simpel padda. Al wat hy doen is om in die water te sit en te kwaak. Hoe kan hy my vriend wees?

Toe sy eers belowe het, verdwyn die padda onder die water en kom gou terug met die goue bal in sy mond en gooi dit vir haar.

Die prinses was so bly om haar speelding terug te hê. Sy het vinnig daarmee weg gehardloop. Die padder het uitgeroep: “Wag! Vat my saam met jou. Ek kan nie hardloop soos jy nie!” Maar geen mate van gekwaak kon die prinses laat luister nie. Sy was haastig huis toe en het al van die arme padder vergeet.

Die volgende dag, toe die prinses saam met die koning en al die howelinge aan tafel aansit en van haar goue bord eet, kom daar iets aan gehuppel, teen die marmertappe op.

Toe hy bo kom, klop hy aan die deur en huil: “Jongste Prinses,
laat my in.”

Sy het gehardloop om te sien wie buite was, en toe sy die deur oop maak, sien sy die padda.

Sy klap die deur so vinnig as wat sy kan toe en gaan terug na die eetsaal. Haar hart het so vinnig geklop. Die koning kon sien sy was bang. Hy het vir haar gevra: "Waarvoor is jy bang, kind?" Is daar 'n reus buite wat jou wil wegdra?"

"Dit is nie 'n reus nie," het sy gesê. "Dis 'n nare, slymerige padda."

“Wat wil die padda met jou hê?”

“Ag, Liewe Vader, gister toe ek in die woud by die fontein gesit het, het my goue bal in die water geval. Omdat ek so gehuil het, het die padda dit vir my gaan haal, maar eers het dit my laat belowe dat hy by my kan bly en my vriend kan wees. Ek het nooit gedink hy kan uit die fontein kom nie maar nou is hy buite en wil inkom.”

Terwyl hulle praat, klop die padda 'n tweede keer en roep,

Prinses, jongste prinses,

Laat my in.

Jy het 'n belofte gemaak,

Onder by die fontein.

Prinses, jongste prinses,

Laat my in.

Toe het die koning vir haar gesê: “Jy moet jou belofte nakom. Gaan en laat hom in.”

Sy het gegaan en die deur oop gemaak en die padder het in gesprings en haar terug na haar stoel gevolg.

Toe roep die padda: "Lig my op langs jou." Sy het nie geweet wat om te doen nie, maar die koning het vir haar gesê om hom op te lig.

Toe hy op die stoel was, het die padda gesê: "Stoot jou goue bord nader, sodat ons saam kan eet." Met 'n slegte grasiaie het sy gedoen wat hy gevra het. Die padda het sy kos geniet, maar elke mondvol het in haar keel vas gesteeek.

Uiteindelik het die padda gesê: “Ek het genoeg geëet.
Nou is ek moeg, so dra my na jou kamer en berei jou
sybed voor. Dan gaan lê ons en slaap.”

Die prinses het begin huil, want sy was bang vir die koue
padda. Sy wou nie aan hom raak nie, tog wou hy in haar
mooi, skoon bed slaap.

Toe het die koning baie kwaai vir haar gesê: “Hy het jou gehelp toe jy in die moeilikheid was, so jy moet hom nie nou verag nie.”

Toe tel sy die padda tussen die punte van haar twee vingers op, en dra hom op na die boonste verdieping en laat val hom in die hoek.

Sy het in die bed geklim en die komberse styf opgetrek, maar die padder spring toe op en roep: "Ek is moeg, en ek wil in jou bed slaap. Lig my op of ek vertel jou pa."

Sy was so kwaad, sy het die padda met albei hande opgelig en teen die muur geslinger. "Dit behoort jou stil te hou, jou aaklige padda," het sy gesê.

Maar toe die padda op die vloer val, was hy nie meer 'n padda nie. Hy was 'n aantreklike prins met sprankelende oë. En dit was haar pa se wens dat hy haar man moes wees.

“'n Bose heks het my getoor,” het hy gesê, “en net jy kon dit verbreek het. Gaan slaap nou, en môre sal ek jou na my koninkryk neem.”

Die oggend het 'n koets op gedaag, dit was getrek deur agt wit perde met goue harnasse, en volstruis vere in hul kopbande. Agter hulle staan getroue Henry, die jong prins se dienaar.

Getroue Henry was so hartseer toe sy meester in 'n padda verander was dat hy drie ysterbande om sy hart laat smee het om te keer dat dit nie bars van hartseer nie. Nou het hy na die koets gekom om sy meester huis toe te neem. Hy het die prinse en prinses in die koets gehelp en vol vreugde agter hulle aangestap.

Nadat hulle 'n deel van die pad met die pad gery het, het die prins 'n groot gekraak gehoor! Hy het omgedraai en gesê: "Henry, die koets is besig om te breek."

"Nee, meester; dit is 'n ysterband wat ek om die koppeling gesmee het om te keer dat dit breek toe jy in 'n padda verander het en in die fontein as gyselaar aan gehou was."

Nog twee keer op hul reis het die prins 'n kraak gehoor!
Nog twee keer het hy gedink die koets breek. Maar dit
was net getroue Henry se hart wat gevul was met geluk
wat die yster bande van droefheid gebreek het.

Die Einde

The background is a colorful illustration of a forest. In the foreground, a blue stream flows from the left, with several green lily pads floating on its surface. The banks are brown and sandy, with some rocks and small green plants. In the middle ground, there are various green bushes and tall grasses. The background is filled with tall, thin trees with dense green foliage. In the center of the image, there is a logo consisting of a lightbulb with a rainbow-colored filament and a rainbow-colored base. Below the lightbulb, the word "THINK" is written in large, blue, sans-serif capital letters. Underneath "THINK", the words "DIGITAL ACADEMY" are written in smaller, grey, sans-serif capital letters.

THINK
DIGITAL ACADEMY